USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **O. S.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2016, č. j. OD 458/16-3/67.1/16144/NL, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 20. 7. 2017, č. j. 58 A 13/2016 – 22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu na bankovní účet žalobce do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 20. 7. 2017, č. j. 58 A 13/2016 – 22, Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci zamítl žalobu proti rozhodnutí ze dne 9. 6. 2016, č. j. OD 458/16-3/67.1/16144/NL. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 2. 3. 2016, č. j. MML088657/14/2387,2388,2389/OD/Ší. Naposledy uvedeným rozhodnutím správní orgán prvního stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 16 odst. 1 písm. a) a písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a uložil mu pokutu ve výši 5.000 Kč, jakož i náhradu nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost, ve které toliko označil rozsudek krajského soudu, který napadá, a čeho se kasační stížností domáhá. Usnesením ze dne 2. 8. 2017, č. j. 4 As 153/2017 – 9, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení, a to prostřednictvím svého zástupce, kasační stížnost doplnil. Stěžovatel byl vyzván, aby uvedl, z jakých konkrétních důvodů rozsudek krajského soudu napadá. Soud stěžovatele poučil, že kasační stížnost odmítne, pokud nebudou její vady ve stanovené lhůtě odstraněny. Předmětné usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 7. 8. 2017; stanovená lhůta tak v souladu s § 40 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), uplynula dne 7. 9. 2017, aniž by stěžovatel kasační stížnost o chybějící náležitosti doplnil.

[3] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]*romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně*.“

[4] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]*ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen*.“

[5] Dle názoru Nejvyššího správního soudu není přípustné, aby za stěžovatele domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měl pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Na podporu tohoto závěru Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 – 5, podle kterého „[s]*oud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen, anebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno*.“

[6] Nejvyšší správní soud stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a poučil jej o následcích nerespektování takového požadavku. Stěžovatel však vytýkané vady ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že nedoplnil důvody, z jakých napadá rozsudek krajského soudu, nebyly splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[8] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[b]*yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*.“ Podle

odstavce 5 téhož ustanovení „[v] *řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé*.“

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Stěžovatel uhradil soudní poplatek převodem na účet ke dni 21. 8. 2017. Vzhledem k tomu, že soud kasační stížnost odmítl, aniž rozhodl o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného stěžovatelem, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 10 odst. 5 téhož zákona. Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Uvedená částka bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení na bankovní účet, ze kterého stěžovatel soudní poplatek zaplatil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. září 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu